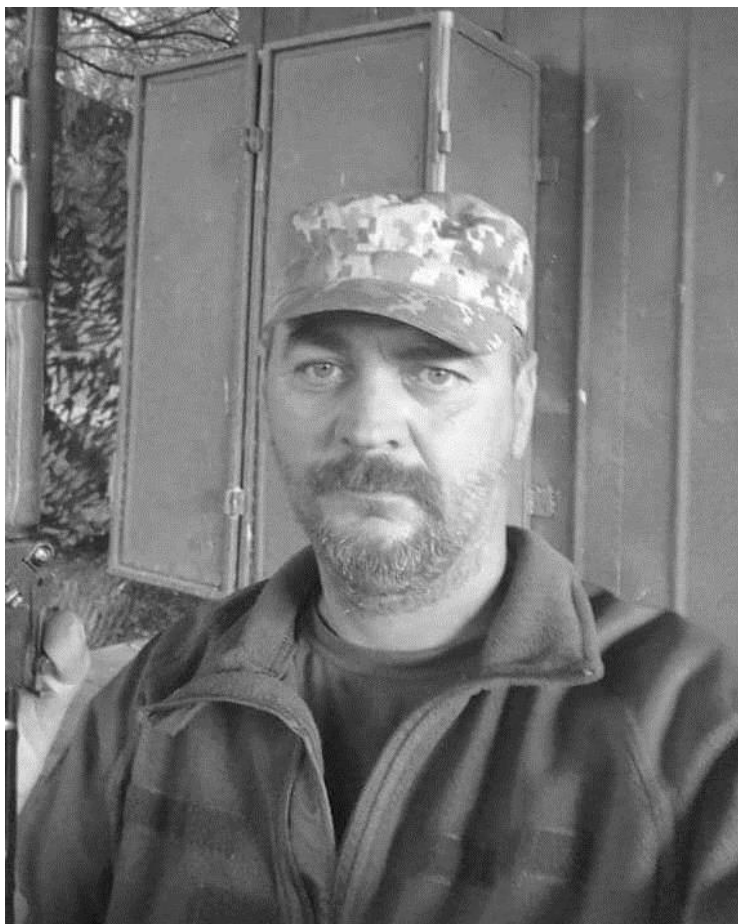

Чортків зустрічатиме тіло загиблого Героя

ЖОВ 20, 2022

Сьогодні, о 14:00 годині в Соборі верховних апостолів Петра і Павла зустрічатимуть тіло загиблого Героя – Лося Олексія.

Лось Олексій проживав у сусідній Заводській громаді. За покликом серця чоловік став на захист України в перші дні повномасштабного вторгнення.

Протягом тривалого часу мужньо боронив кордони нашої держави, але 10 жовтня у бою отримав важкі поранення і був госпіталізований до Запорізької клінічної лікарні.

Медики більше тижня боролися за життя Воїна. Помер Олексій 18 жовтня.

Просимо прийти та віддати шану Воїну...

<https://lypa.com.ua/2022/10/%d1%87%d0%be%d1%80%d1%82%d0%ba%d1%96%d0%b2-%d0%b7%d1%83%d1%81%d1%82%d1%80%d1%96%d1%87%d0%b0%d1%82%d0%b8%d0%bc%d0%b5-%d1%82%d1%96%d0%bb%d0%be-%d0%b7%d0%b0%d0%b3%d0%b8%d0%b1%d0%bb%d0%be%d0%b3%d0%be-2>

Лікарі до останнього боролись за його життя... На Чортківщині поховали захисника Олексія Лося

- 21 жовтня 2022 р.

- Люблячий чоловік, чуйний батько, товариський сусід та односельчанин. Лише таким пригадують військового Олексія Лося із Заводської громади. За покликом серця захисник пішов боронити українські кордони від навали ворога. В одному з боїв він отримав поранення та був госпіталізований до лікарні у Запоріжжі.
- Олексій хотів жити, бо мав для кого, мріяв знову обійняти кохану, сина й доньку.
- Та серце його зупинилось 18 жовтня...

Сумну звістку про смерть ще одного славного українського Воїна країнам сповістили на фейсбук-сторінці Заводська територіальна громада. Місцеві посадовці висловили щирі співчуття рідним та близьким полеглого військовика.

– В зоні бойових дій загинув від важких поранень Олексій Лось. В перші дні війни він став до лав Збройних Сил України, щоб зі зброєю в руках захищати незалежність, свободу та територіальну цілісність нашої держави. Гірко, що сьогодні кращі з кращих віддають життя заради того, щоб ми мали мирне небо над головою. Жодними словами не втамувати пекучий біль та не

загоїти рани в душі. Нехай опіка Всевишнього та молитви полегшать гіркоту втрати і родинне горе. Світлий спомин про мужнього бійця назавжди залишиться в серцях. Вічна пам'ять Захиснику України! Герої не вмирають... – йдеться у повідомленні.

У коментарях під цим дописом люди залишають тисячі теплих фраз, сумують за загиблим. Для багатьох Олексій став прикладом справжньої звитяги у російсько-українській війні. Та словами не вгамувати біль і не заповнити пустку в серці...

– Дякуємо тобі, Олексію, за кожний день, який ми змогли прожити в тилу! Дякуємо і низько вклоняємось батькові і матері за незламний дух Сина-Героя! Олексію, ти більше не з нами, але ти дав нам більше, ніж ми можемо прийняти! З глибоким сумом висловлюю співчуття батькам, дружині і дітям, сестрі, братові та всім близьким та рідним! Нехай Бог візьме тебе в свої обійми і долучає до небесних воїнів, що і далі боронять нашу землю із небес! – пише Лариса Бондар.

– *** москалі. Я досі не можу повірити, що це відбувається в нашій країні і в сучасному світі. Сильно співчуваю цій сім'ї. Важко взагалі щось усвідомлювати, коли помирають люди, яких ти знав чи колись бачив, чи знав їхніх дітей, вчився з ними в одній школі, гуляв по тих самих вулицях. Це жахливо! Ніколи не забуду! Спочивай з Богом! Він забирає найкращих... – додає Yuliia Fedoryshyn.

Олексій Лось - зліва. Фото з родинного архіву

Його життя рятували усіма силами

Лось Олексій Володимирович народився 4 квітня 1977 року. Проживав у селищі міського типу Заводське, що розташоване за декілька кілометрів від Чорткова. Освіту здобував у ДНЗ «Чортківське ВПУ», закінчив його в 1995 році.

– Герої не вмирають! У боях українського війська проти московських загарбників загинув наш випускник 1995 року, захисник-патріот Лось Олексій. Схиляємо голови перед світлою пам'яттю Героя, який віддав життя за Україну. Щирі співчуття рідним та близьким, розділяємо біль їх непоправної втрати. Нехай Господь прийме його душу і оселить там, де праведні спочивають. Вічна пам'ять! – висловлюють скорботу від Чортківське вище професійне училище.

Коли росія 24 лютого вторглась на територію нашої держави, Олексій без вагань пішов воювати на передову. Він безстрашно боровся за незалежність та спокій українського народу у складі 44-ї окремої артилерійської бригади Збройних Сил. Відомо, що 10 жовтня у складному бою з ворогом чоловік отримав важкі поранення. Його госпіталізували в один з медзакладів Запоріжжя.

Боець потребував допомоги. Трохи більше тижня тому чортків'яни у соцмережах збирали кошти на лікування та реабілітацію військового. Запорізькі лікарі за всяку ціну намагались його врятувати...

– Він в тяжкому стані, але вже стабілізували. Має переломи правої руки та ноги, наразі зовнішнє кріплення. Був розрив артерії та м'язу, черепно-мозкова травма та забої грудної клітки. На даний момент знаходиться під апаратом штучного дихання, час від часу проводять гемодіаліз, бо нирки не функціонують. Прохання молитв за одужання, – тоді розповідав про стан батька **син Андрій**.

Та хоч як медики боролись за життя Воїна, 18 жовтня Олексія Лося не стало...

Зустріли тіло Олексія на колінах

Героя вдома так і не дочекались дружина, донечка та син, що також зараз служить в лавах Збройних Сил за прикладом тата, а ще рідні сестра та брат. Яким був Олексій, який його запам'ятали ті, кому пощастило бути із ним знайомими?

– Льоня... Хороша ти людина... Неможливо повірити у цю страшну звістку. Крик душі, серце розривається від болю і сліз. Ти будеш завжди в пам'яті сусідів таким добрим, чуйним, привітним. Спочивай з Богом, милий

Друже. Земля тобі пухом. Щирі співчуття рідним і близьким... – сумує за полеглим Мари Marichka.

– Мої співчуття рідним, друзям, побратимам і просто всім, хто знав Олексія. Навіть не знаходжу слів, яка важка втрата близької людини. Він загинув ще таким молодим. Клята війна забирає наших героїв, – додає Руслана Мардинавка.

– Сумно по всій Україні. Скрізь, повсюди звучать слова: «Герої не вмирають! Вони вічно житимуть в наших серцях!». Вони віддали свої життя за щасливе, світле майбутнє, за волю, незалежність України. Їхня відвага і патріотизм, їхня мужність і героїзм вражають. Ними захоплюється весь світ. Простіть нам, наші рідні, простіть, що не врятували, бо ми безсилі. Гинуть Герої... Серце рветься уламками негасимого, невимовного болю... Вічна пам'ять відважному захиснику. Низько схиляємо голови у скорботі. Доземний уклін Герою України. Сердечні співчуття рідним і близьким, – коментує загибель бійця Женя Кисіль.

– Вічна пам'ять Герою і нашому сусіду! Серце розривається від болю... Легких Тобі хмаринок, наш милий Друже... Спочивай з миром, ти віддав Україні найдорожче – життя! Співчуття рідним, – говорить Володимир Іванович.

Кортеж із загиблим Героєм Олексієм Лосем зустріли на Чортківщині 20 жовтня «живим коридором» слави. Зі сльозами на очах люди навколiшки стояли обабiч дороги, якою несли тiло мужнього захисника. Коротка поминальна панахида вiдбулась в Соборi верховних апостолiв Петра i Павла у мiстi Чорткiв. Далi процесiя рушила до селища Заводське. Там краєни вiддали останню шану захиснику з оберемками квітів та свiчками, провiвши його до самої оселi Лосiв...

Світлий спомин про нього – навіки в серцях

Чин похорону Олексія Лося пройшов у п'ятницю, 21 жовтня, о 14:00, в його рідній домівці в селищі Заводське. Поховали чоловіка на місцевому кладовищі.

– У боях проти московських загарбників загинув захисник-патріот Лось Олексій Володимирович. Чортківський РТЦК та СП, вся громада в цей гіркий час висловлюють співчуття рідним, близьким та друзям з приводу смерті нашого земляка. Важко знайти слова втіхи, неможливо загоїти біль та гіркоту

від втрати, та нехай добрий спомин про покійного захисника стане сильнішим за смерть і залишиться у пам'яті рідних, колег, друзів, бойових побратимів, усіх, хто знав його, любив і шанував. Вічна слава українським воїнам, які захищали рідну Україну і кожного з нас! – так висловили скорботу Чортківський Ртцк Та Сп.

Редакція «20 хвилин» щиро співчуває дружині, дітям, сестрі та брату, родичам, друзям, бойовим побратимам, односельчанам й усім, хто втратив близьку людину – Олексія Лося. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/likari-do-ostannogo-borolis-za-yogo-zhittya-na-chortkivschini-pohovali-11702866.html>

Селище цукроварів, що на Чортківщині, провело в останню путь полеглого односельця Лося Олексія

21 жовтня 2022

Мабуть, ще не було такого велелюдного похорону у наймолодшому населеному пункті Чортківського району – смт Заводське, як сьогодні, 21 жовтня, коли, як кажуть, і старий, і малий поспішали на другу годину пополудні віддати останню шану мешканцю селища – воїну-артилеристу Олексію Лося, що помер від важких поранень в одному із Запорізьких госпіталів три дні тому.

Більше тижня боролися лікарі за життя Героя, котрий, маючи за плечима службу в АТО/ОСС, з перших днів добровільно вирушив на війну у складі 44-ї артилерійської бригади. Однак їхні зусилля виявились намарними. Учора «вантаж 200» прибув на малу батьківщину воїна, який навколішки зустрічали вдячні краєни спочатку у Чорткові, а потім у рідному селищі. Чин похорону, який провадили близько десяти священників двох християнських конфесій, очолив владика Бучацький УГКЦ Димитрій Григорак. На подвір'ї біля багатоквартирного будинку по вулиці Парковій, 8, де мешкав Олексій з сім'єю, в часі прощання з тілом покійного годі було проштовхнутися.

Звідси похоронна процесія під звуки духового оркестру рушила головною вулицею селища до величного храму, що височить серед столітніх дубів.

Допоки служилося заупокійне Богослужіння, наші кореспонденти поспілкувалися із заводчанами, які добре знали Олексія.

– Дуже порядною людиною був Олексій, чудовий сім`янин і син, Андрій, у нього прекрасний, який теж служить у війську. Пам`ятаю його, ще коли він навчався у нашому училищі, опановуючи фах будівельника, славився в селищі хорошим майстром, – розповідає про покійного вчитель-пенсіонер Антоніна Миколаївна Колодніцька, яка мешкала із ним в одному будинку. Жінка в часі похорону емоційно прочитала власного вірша, який вона написала будучи під глибоким враженням від загибелі під Черніговом навесні цього року свого племінника-солдата, котрий, до слова, був однолітком Олексія.

...З церковного подвір`я траурний кортеж вирушив до місця вічного спочинку Героя – на місцеве кладовище під прадавнім лісом, де могила Олексія Лося стала першою в новозакладеній Алеї Слави. Синьо-жовте знамено, яким була вкрита домовина, військовий комісар вручив синові загиблого воїна, який теж пішов стопами батька, ставши дло лав ЗСУ. Священну справу захисника Вітчизни, яку не довершив батько, продовжить його син...

<https://chortkiv.city/articles/244968/selische-cukrovariv-scho-na-chortkivschini-provelo-v-ostannyu-put-poleglogo-odnoselcya-losya-oleksiya>

Живим коридором слави на Тернопільщині провели в останню дорогу воїна Олексія Лося

22.10.2022

Олексій Лось із смт Заводське Чортківського району пішов захищати Україну у перші дні війни. Воював у гарячих точках. Ще 10 жовтня Олексій отримав важкі поранення у боях з російськими окупантами і був госпіталізований до Запорізької клінічної лікарні. Більше тижня медики боролися за життя українського захисника, а рідні надіялися на диво. Але 18 жовтня Олексія не стало. Йому було лише 45 років.

Без люблячого батька залишилися двоє дітей, без турботливого чоловіка – дружина, без сина – батько і мати, ніколи не обіймуть більше свого Олексія брат та сестра. Він був доброю, щирою, світлою людиною і мужнім воїном, який віддав найдорожче – своє життя за Батьківщину, за нас з вами...

Зі сльозами на очах люди навколішки стояли обабіч дороги, якою несли тіло мужнього захисника. Живим коридором слави земляки, жителі Заводської територіальної громади, рідні, друзі, побратими провели в останню дорогу свого Героя Олексія Лося.

Щирі слова співчуття рідним, усім, хто знав і поважав Героя, висловили у заводській територіальній громаді:

«В зоні бойових дій загинув від важких поранень Олексій Лось, житель смт. Заводське 1977 року народження. За покликом серця в перші дні війни він став до лав Збройних Сил України, щоб зі зброєю в руках захищати незалежність, свободу та територіальну цілісність нашої держави. Гірко, що сьогодні кращі з кращих віддають життя заради того, щоб ми мали мирне небо над головою. Жодними словами не втамувати пекучий біль та не загоїти рани в душі.

Заводська громада висловлює щирі співчуття рідним та близьким.

Нехай опіка Всевишнього та наші молитви полегшать гіркоту втрати і родинне горе. Світлий спомин про мужнього захисника України назавжди залишиться в наших серцях.

Найменше, що ми можемо зробити для наших загиблих Героїв – це зберегти пам'ять про них. Кожен і кожна, до кого торкнулися криваві руки

рашистських окупантів, хто поклав на вітвар Вітчизни найцінніше – своє життя,- не може бути забутий. Бо це втрата не окремої близької людини чи сім'ї. Це велика втрата для України...»

Люди пишуть вдячні і теплі слова-спомини про Олексія, адже він завжди був готовий прийти на допомогу:

«Дякуємо тобі, Олексію, за кожний день, який ми змогли прожити в тилу! Дякуємо і низько вклоняємось батькові і матері за незламний дух Сина-Героя! Олексію, ти більше не з нами, але ти дав нам більше, ніж ми можемо прийняти! З глибоким сумом висловлюю співчуття батькам, дружині і дітям, сестрі, братові та всім близьким та рідним! Нехай Бог візьме тебе в свої обійми і долучає до небесних воїнів, що і далі боронять нашу землю із небес!» – пише Лариса Бондар.

Вічна пам'ять Герою! Пам'ятаймо, якою ціною дається наша перемога!

<https://nday.te.ua/zhyvym-korydorom-slavy-na-ternopilschyni-provely-v-ostannyu-dorohu-vojina-oleksiya-losya/>

Сум та сльози: на Тернопільщині поховали Героя (ФОТО)

23.10.2022

Провели в останню путь воїна Олексія Лося.

Про це **повідомили** на сторінці Заводської територіальної громади у фейсбуці.

Скорботний сьогодні день для жителів нашої громади, – йдеться у повідомленні. – Сум та сльози не сходили з облич рідних, друзів, побратимів та жителів, які прийшли віддати шану своєму Герою.

Ще 10 жовтня Воїн отримав важкі поранення і був госпіталізований до Запорізької клінічної лікарні. Більше як тиждень лікарі боролися за життя Олексія. Але 18 жовтня його не стало...

У житті та в родині, Олексія знали та пам'ятатимуть як світлу, щиру та добру людину.

Без люблячого батька залишилися двоє дітей, без турботливого чоловіка – дружина, без сина – батько і мати, брат та сестра без брата...

У скорботі схиляємо голови перед захисником. Пекучий біль залишиться назавжди у наших серцях, як пам'ять про Олексія.

<https://galas.te.ua/2022/10/%d1%81%d1%83%d0%bc-%d1%82%d0%b0-%d1%81%d0%bb%d1%8c%d0%be%d0%b7%d0%b8-%d0%bd%d0%b0-%d1%82%d0%b5%d1%80%d0%bd%d0%be%d0%bf%d1%96%d0%bb%d1%8c%d1%89%d0%b8%d0%bd%d1%96-%d0%bf%d0%be%d1%85%d0%be%d0%b2%d0%b0/>